

23 mai – 29 mai

Cartea Geneza și facerea lumii (II)

Textul de memorat: „Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.” (Psalmii 19:1)

Mulți gânditori de seamă au fost inspirați de Scriptură să cerceteze lumea creată a lui Dumnezeu; ca un rezultat a apărut știința modernă. Johannes Kepler, Isaac Newton, John Ray, Robert Boyle și alți mari oameni de știință au crezut că prin lucrările lor au descoperit și mai mult despre opera lui Dumnezeu.

Totuși, după Revoluția Franceză, știința secolului XIX a început să facă tranziția de la o viziune teistă asupra lumii la una bazată pe naturalism și materialism, adesea fără a lăsa loc supranaturalului. Aceste idei filozofice au fost popularizate de cartea lui Charles Darwin, *Originea speciilor* (1859). De la acea vreme, știința s-a distanțat foarte mult de temelia sa biblică, ajungându-se astfel la o reinterpretare radicală a relatării din Geneza.

Ne prezintă Biblia o viziune demodată, neștiințifică despre cosmologie? Relatarea biblică a fost doar împrumutată de la națiunile păgâne înconjurătoare? A fost Biblia condiționată cultural de loc și timp sau natura sa inspirată ne înalță gândirea pentru a putea pricepe natura cu totul divină a originii noastre?

Duminică, 24 mai – Este Pământul plat?

Se știe că, în lumea antică, mulți credeau că Pământul este plat. Totuși, din diverse motive bine întemeiate, majoritatea oamenilor au înțeles că Pământul este rotund. Chiar și în zilele noastre sunt persoane care pretind că Biblia ne învață că pământul este plat.

1. Care este contextul următoarelor versete? Ne învață cumva că Pământul este plat? Apocalipsa 7:1; 20:7,8

Ioan, autorul acestor versete, scrie o profeție referitoare la timpul sfârșitului în care descrie patru îngeri din cer „care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului.” El a repetat cuvântul „patru” de trei ori pentru a face legătura între îngeri și cele patru puncte cardinale.

Pe scurt, el folosește un limbaj figurat, la fel cum facem și noi când spunem, de exemplu, „soarele apune” sau „vântul bate din est”. A insista pe o interpretare literală a acestor versete profetice când contextul ne indică o idee figurată a punctelor cardinale nord, sud, est și vest înseamnă a scoate din context aceste pasaje și a spune că sugerează ceva ce, de fapt, nu sugerează. Când Isus a spus: „Căci din inimă ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtişagurile, mărturiile mincinoase, hulele” (Matei 15:19), El nu vorbea despre fiziologia umană sau despre inima propriu-zisă. El folosea o figură de stil pentru a prezenta un adevăr moral.

2. Ce învățăm din următoarele texte despre forma Pământului? Iov 26:7-10; Isaia 40:21,22

În Iov 26, Pământul este prezentat ca fiind suspendat în spațiu, iar Isaia afirmă că Pământul este rotund.

Imaginează-ți că ai fi trăit cu mii de ani în urmă. Ce dovezi ai fi avut că Pământul se mișcă? Ți s-ar fi părut mai degrabă că stă nemișcat? Ce argumente ai fi putut aduce că Pământul este rotund sau plat?

Luni, 25 mai – Creațiunea în literatura veche

Arheologii au descoperit texte din Egiptul antic și din Orientul Apropiat care conțin relatări despre creațiune și potop. Acest lucru i-a făcut pe unii să se întrebe dacă relatarea din Geneza nu cumva a fost împrumutată de la aceste culturi sau dacă a depins în vreun fel de ele. Așa să fie?

3. Citește Geneza 1-2:4 și apoi citește următorul fragment din Epopeea lui Atra-Hasis. Ce diferențe poți observa?

„Când zeii în locul omului/ Au lucrat, au purtat poverile,/ Povara zeilor a fost prea mare,/ Munca prea grea, oboseala prea mare/...” „Fă ca zeița-pântecelui să dea naștere la odrasle,/ Și fă ca omul să poarte povara zeilor!” ... „Geshtu-e, un zeu cu inteligență,/ Pe el l-au ucis în adunarea lor./ Nintu a amestecat lutul/ Cu trupul și cu sângele lui...” - Stephanie Dalley, *Myths from Mesopotamia: Creation, the Flood, Gilgamesh and Others*, pp. 9, 14-15

Deși există asemănări între aceste relatări (de exemplu, primii oameni au fost făcuți din țărâna pământului), diferențele sunt mult mai evidente.

(1) În Atra-Hasis, omul lucrează pentru zei, ca zeii să se poată odihni. În Geneza, Dumnezeu creează pământul și tot ce este pe el *pentru* oameni, ca apogeu al creației, și apoi El Se odihnește împreună cu ei. În Geneza, oamenii sunt așezați într-o grădină și invitați să aibă comuniune cu Dumnezeu și să aibă grijă de creația Sa - concept care nu se găsește în Atra-Hasis. (2) În Atra-Hasis un zeu este ucis și sângele lui este amestecat cu lut pentru a da formă oamenilor. În Geneza, primul Adam este „modelat” personal de Dumnezeu, care suflă în el viață și femeia este „făcută” mai târziu pentru a fi „ajutorul” lui. Dumnezeu nu i-a creat pe Adam și Eva din sângele unui zeu ucis. (3) Nu există niciun semn care să indice vreun conflict sau violență în relatarea din Geneza, așa cum vedem în poemul Atra-Hasis.

Relatarea biblică este sublimă: un Dumnezeu omnipotent îi oferă omenirii un scop demn într-o lume desăvârșită. O diferență radicală care i-a convins pe cercetători că aceste două relatări despre facerea lumii sunt foarte diferite.

Unii au susținut că, de-a lungul veacurilor, relatările despre facerea lumii și potop au fost transmise pe baza a ceea ce s-a întâmplat (de aici și asemănările), dar au fost distorsionate în timp. Dar noi credem că Moise, sub inspirația Duhului Sfânt, a descoperit chiar ce a avut loc.

Marti, 26 mai – Geneza și miturile Antichității

Departate de a fi dependentă de miturile păgâne antice despre creațiune, Geneza pare să fi fost scrisă într-un mod care le respinge și Îl prezintă pe Dumnezeu ca fiind Creatorul.

4. Cum sunt descrise entitățile care apar în ziua a patra și funcțiile lor? Geneza 1:14-19

Termenii „soarele” și „luna” au fost evitați cu atenție deoarece, în ebraică, aceste denumiri îi desemnau pe zeii soarelui și ai lunii din Orientul Apropiat și din Egipt (sau erau foarte apropiați ca nume). Folosirea termenilor „luminătorul cel mare” și „luminătorul cel mic” arătau că aceste corpuri cerești au fost create cu un scop precis, „să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii” și să „lumineze pământul” (Geneza 1:14,15). Cu alte cuvinte, textul ne arată foarte clar că soarele și luna nu erau zei, ci lucruri create cu funcții naturale specifice, așa cum le percepem și noi astăzi.

5. Cât de personal S-a implicat Dumnezeu în crearea lui Adam și a Evei? Geneza 2:7,18-24

Miturile orientale antice prezintă în mod unanim crearea omului ca o idee care a venit mai târziu, un rezultat al încercării de a-i ușura pe zei de munca lor prea asiduă. Această noțiune mitică este contrazisă de ideea biblică conform căreia omul trebuia să conducă lumea ca locuitor al lui Dumnezeu. Nimic din facerea omului nu a fost un gând venit mai târziu. Textul biblic ne indică faptul că acesta a fost punctul culminant al creațiunii, arătându-ne chiar mai hotărât cât de diferite sunt celelalte relatări de cea biblică.

Geneza ne prezintă astfel o corectură a miturilor din lumea veche. Moise a folosit anumiți termeni și anumite idei incompatibile cu conceptele păgâne. El a făcut acest lucru exprimând clar și simplu perspectiva biblică asupra realității și a rolului și scopului lui Dumnezeu în facerea lumii.

Cu mii de ani în urmă, relatarea biblică despre facerea lumii mergea împotriva culturii de la acea vreme. Astăzi, relatarea biblică despre facerea lumii merge împotriva culturii actuale. De ce nu ar trebui să ne surprindă acest lucru?

Miercuri, 27 mai – Creațiunea și timpul

6. Cum prezintă Biblia istoria omenirii de la Adam până la Noe și de la Noe la Avraam? Geneza 5 și 11

Există un element care face ca aceste genealogii să fie unice în Biblie: ele conțin elementul timp, determinându-i astfel pe unii oameni cercetători să le numească „cronogenealogii”. Ele au un mecanism în care informația despre urmași face și referiri la timp. Acest sistem nu permitea ștergerea sau adăugarea anumitor generații. Geneza 5 și 11 prezintă o linie genealogică continuă, lucru confirmat în 1 Cronici 1:18-27, unde nu sunt adăugate și nici excluse generații. Biblia se interpretează singură.

Timp de aproape două mii de ani specialiști iudei și creștini au interpretat aceste texte ca fiind pură istorie și o modalitate precisă de a determina data la care a avut loc potopul și vârsta pământului, cel puțin pe baza celor șapte zile ale creațiunii așa cum sunt descrise în Geneza 1 și 2.

În ultimele decenii s-a încercat o reinterpretare a capitolelor 5 și 11 din Geneza pentru a include vârste mai înaintate, în urma interpretărilor (de către ființe umane căzute) unor date arheologice și istorice care par să sugereze acest lucru. Aceasta ridică mari semne de întrebare cu privire la veridicitatea relatării biblice.

Dar, dacă înțelegem conceptul de timp așa cum apare în Biblie și desfășurarea sa de-a lungul istoriei, trebuie să recunoaștem că aceste două capitole sunt „atât istorice, cât și teologice, legându-l pe Adam de restul omenirii și pe Dumnezeu, de om în timp și spațiu. Geneza 5 și 11:10-26 ne oferă cadrul în timp și lanțul genealogic care îl leagă pe poporul lui Dumnezeu de omul pe care Dumnezeu l-a creat ca punct culminant al celor șase zile de facere a acestei planete.” - Gerhard F. Hasel, „The Meaning of the Chronogenealogies of Genesis 5 and 11”, *Origins* 7/2 [1980], p. 69

Deși aceste versete din Vechiul Testament sunt acolo din motive întemeiate și importante, la ce spune Pavel în 1 Timotei 1:4 și Tit 3:9 că trebuie să fim atenți când vorbim despre astfel de versete?

Joi, 28 mai – Creațiunea în Scriptură

7. Citește pasajele de mai jos și arată cum au făcut referire autorii lor la istoria relatată în Geneza 1-11:

Matei 19:4,5; Marcu 10:6-9; Luca 11:50,51; Ioan 1:1-3; Faptele 14:15; Romani 1:20; 2 Corinteni 4:6; Efeseni 3:9; 1 Timotei 2:12-15; Iacov 3:9; 1 Petru 3:20; Iuda 11, 14; Apocalipsa 2:7; 3:14; 22:2,3

Isus și toți scriitorii Noului Testament fac referire la Geneza 1-11 ca fiind o relatare de încredere. Isus face referire la scrierile lui Moise și la crearea bărbatului și a femeii (Matei 19:4). Pavel folosește în mod repetat relatarea despre facerea lumii pentru a întări argumentele teologice pe care le prezintă în epistolele sale. El le spune învățaților atenieni: „Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului și nu locuiește în temple făcute de mâini” (Faptele 17:24). Astfel, scriitorii Noului Testament au construit pe natura fundamentală a cărții Geneza pentru a-i arăta cititorului modern importanța acestui eveniment literal.

De exemplu, citiți Romani 5. De cel puțin șase ori, Pavel îl leagă direct pe Adam de Isus (Romani 5:12,14-19). Adică el crede în existența literală a unui Adam istoric, poziție care este compromisă în mod fatal când interpretarea literală a acestor versete este înlocuită de un model evoluționist al originii.

Scriitorii Noului Testament, inspirați de Duhul Sfânt, și Însuși Domnul Isus au considerat că relatarea despre creațiune este demnă de încredere. De ce anume am da dovadă dacă am crede altfel?

Vineri, 29 mai – Un gând de încheiere

„Biblia este istoria completă și cea mai instructivă pe care o au oamenii. Ea vine proaspătă din fântâna adevărilor eterne și o mână divină a păstrat puritatea ei în decursul veacurilor. ... Numai aici putem găsi o istorie a rasei umane, nemânjită de prejudecăți sau mândrie omenească.” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, p. 25

„Mi-a fost arătat că, fără istoria biblică, geologia nu poate dovedi nimic. Relicvele găsite în pământ sunt o dovadă a unor lucruri care au fost diferite în multe privințe de prezent. Dar momentul existenței lor și perioada de timp în care aceste lucruri au fost pe pământ pot fi înțelese doar cu ajutorul istoriei biblice. Poate fi un lucru nevinovat să facem presupuneri dincolo de istoria biblică, dacă presupunerile noastre nu contrazic adevărurile găsite în Sfintele Scripturi. Dar când nu iau seama la Cuvântul lui Dumnezeu în ceea ce privește relatarea despre creațiune și caută să justifice lucrările creatoare ale lui Dumnezeu prin principiile naturale, oamenii se află în oceanul fără margini al incertitudinii. Modul în care Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea de creare în șase zile literale nu le-a fost descoperit niciodată oamenilor muritori. Lucrarea Sa creatoare este la fel de nepătruns cum este și existența Sa.” - Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 93

STUDIU LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Psalmii 104-110

1. Ce face Domnul să crească pentru vite și pentru nevoile omului?
2. Din ce cauză a fost „spurcată” țara lui Israel?
3. Ce a făcut Domnul sufletului însetat și celui flămând?
4. Cine și de ce stă la dreapta săracului?

Evanghelizare, Secțiunea 7, subcapitolul „Mijloacele de prezentare a adevărului”

5. Ce metodă de prezentare a adevărului aprecia Ellen White și despre care spunea că va fi folosită din ce în ce mai mult în lucrarea finală?